

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közleményin-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A postapalota ügye.

Pécs, 1901. febr. 26.

Az építendő posta- és távirda palota számára átengedendő városi terület fölött a tegnapi közgyűlésen lezajlott vita tényleg azt a benyomást keltette mindenkiben, hogy az állam erre a célra a szükségesnél nagyobb területet kér.

Csak ez a szempont vezérelte a tanács javaslatának ellenzőit, mikor nemmel szavaztak, mert hisz *Erreth* János is kijelentette, hogy a hivatalos célra szükséges területet — még ha az 3000 m². lenne is — megszavazza, de luxuscélra, mulató vagy házikertre nem hajlandó területet adni.

Opris Péter posta- és távirdaigazgató azonban ma szerkesztőségünkhez küldött közleményében egészen más világításba helyezi a dolgot s azért nemcsak az „audiatur et altera pars” elvénél fogva, de az eszmék tisztázása és a félreértések olosztatása szempontjából is közöljük ez észrevételeket a következőkben:

A tegnap tartott városi közgyűlésre vonatkozólag becses lapja mai számában megjelent közlemény bevezető sorainak utolsó részében foglalt azon kitételét, hogy nehéz dolog a szavazatra jogosítottak általános többségét összehozni arra, hogy ne csak az építésre szükséges területet, de még kerti mulató helyre is a város ajándékozzon telket, szó nélkül annál kevésbé hagyhatom, mert a tegnapi

közgyűlésen is történtek hasonló irányú fel-
szólalások.

Kérem ennél fogva a tekintetes szerkesztő urat, hogy becses lapjának legközelebbi számában a következő felvilágosító soroknak helyt adni sziveskedjék:

Kinyilatkoztatom a leghatározottabban, miszerint soha szó sem volt arról, hogy ha a postapalota akár a nőgyeleti ház helyére, akár beljebb, a tornacsarnok felé építetik, ott nem tisztán hivatalos célokra szolgáló bármiféle luxus berendezés vagy éppen kerti mulatóhely létesíttessék. A ki ennek ellenkezőjét állítja, az akár tudva, akár nem tudva, de mindenestre valótlant mond. Egyetlenegyszer vette telt fel azon eszme, hogy jó lenne a posta-épület előtt egy kis parkot létesíteni, de ez sem magán, hanem *közhasználatra* és *nem a város* által adandó telken, hanem a mostani postaház helyén azon esetre, ha az új posta-épület az izraelita hitközség telkén emeltetnék. A mostani postaházat nem lehetett volna addig lebontani, míg az új épületben a postatávirda működését meg nem kezdette, ekkor pedig az új épület elé más házat csak nem lehetett volna építeni vagy a régit meghagyni. A város tehát ez esetben egy igen élénk forgalmi helyen könnyű szerrel egy kis nyilvános parkhoz jutott volna, a minék — azt hiszem — mindenki csak örülne.

A most szóban forgó telkek egyikén sem jutna a legkisebb rész sem bármiféle luxus-célra, sőt még a hivatalos célokra való építkezést sem lehet, még ha bármennyi pénz állana is rendelkezésre, kivált a jövő biztos fejlődésre való tekintettel, valami bőven kiterjeszteni és nagyon tévedett *Erreth* János városi képviselő ur, midőn a közgyűlésen azt állította, hogy ha a budapesti postapalota

4400 □ méteren elfért, akkor lehetetlen, hogy a pécsire 3000 □ méternél több szükségeltessék.

A budapesti postapalotát a hatvanas évek végén emelték, a midőn a postaforgalom még századrésze sem volt annak, a mi ma és ennek dacára alig vették használatba az új háromemeletes épületet, mely különben is teljesen elhibázott volt, már is a szomszéd *Károly-kaszárnyában* kellett póthelyiségeket bérelni; ma pedig a főpostán a kezelési részből más nincs, mint a posta-távirda feladás s a harmadik emeleten a távirda-központ; az egész irányítást és kézbesítést a keleti pályaudvar mellett emelt nagy épületekben végzik, a távbeszélőnek pedig külön nagy palotát építenek. E mellett ma Budapesten 57 postahivatal és sok gyűjtőhely áll a közönség rendelkezésére.

Piacsek ur is téved, midőn azt mondja, hogy 2200 □ méter untig elég. Eppen ő volt szives felkérésemre néhány vázlatot készíteni, a miért e helyen is köszönetet mondok és ő is, noha a hol csak lehetett mindent szűkre szabott, 2744 □ méter területet vett igénybe, egy másik még szűkebb vázlatánál 2450 négyzetmétert.

Különben is a szükségletet jobban megállapíthatják a szakemberek, kik ismerik a belső postaszolgálat bonyolultságát. A mi pedig a postaudvart illeti, az, ha nem elég terjedelmes, a legnagyobb fennakadások fordulnának elő, mert két 3.40 méter hosszú nagy tárkocsi, a melyeknek hosszúsága, ha be van fogva, egyenkint 6.40 méterre emelkedik, 5.40 m. hosszú nagy- és 5.30 m. hosszú kis cariolkocsik, ezeken kívül mihelyt az új épület kész lesz, a csomagoknak házhoz való kézbesítése is úgy mint a legtöbb nagyobbacska

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Titkos adósságok.

Németből: *Unatyinsky* Leona.

A csinos kis Paula asszonynak mindig jó dolga volt.

Először is szüleinél, kik bár vagyonosak nem voltak, de atyja magas hivatalánál fogva előkelő házat vittek, — és később férjénél, ki szintén állami szolgálatban állt.

Tizenhétéves korában, atyjának halála után, anyja unszolására egy idős férfihoz ment nőül, ki ifju nejét annyira istenítette, hogy hat évi házasesetében ép oly gondtalanul élhette napjait, mint azelőtt a szülői háznál.

És ezt meg is tette.

Azonban, egy hirtelen halál elragadta mellőle férjét s ugyanakkor anyját is — a pénz dolgában teljesen tapasztalatlan fiatal asszonnyra ama gond háramlott, hogy egy olyan városban, mint Pécs, negyven forint havi nyugdíjjal megélhessen.

És tudott ő takarékoskodni?! Bizony! Mit meg is tett a maga módja szerint.

Annélkül is keveset evett s így a konyha kevés fejtörést okozott neki.

De a nyalánkságot a cukrásznál igen szerette s erről nehezebbre esett lemondani.

Mivel nem kellett neki rendes háztartást

vezetni, beérte egy szobával. A nagy lakást felmondta, — elegáns butorait eladta s a kapott pénz, valamint a férje fizetéséből járandó egy negyed évi készlet csinos összeget tett ki.

De sajnos, dacára minden takarékoságának, alig egy év lefolyta után ez összeg felemésződött.

És ha már minden kényelmet nélkülöznie kellett is — — — de örökké csak nem járhatott mély gyászban.

A toilett-kérdés képezte legnagyobb gondját, mely már egész életuntá tette.

Végre kibuvót talált.

Elhagyta magát csábitani bizonyos úgynőkök ajánlatai által, kik részletfizetésre árulták cikkeiket — de aztán azt a könnyelműséget követte el, hogy nemcsak a szükséges, hanem felesleges dolgokat is, mint pl. ékszerket, szép képeket stb. rendelt.

Néhány hónapig lelkiismeretesen megfelelt ebbeli kötelezettségeinek, azonban e miatt a mézárosnak, péknek, mosónőnek, cipésznek sőt még a takarítónőnek is adós maradt.

Végre annyira fejére nőttek több rendbeli adósságai, hogy kétségbeesve jött annak tudatára, hogy ha csak éhen nem akar halni, nem képes fizetni a részleteket, mert a kereskedő és pék felmondták a hitelt s a régebbi adósság megfizetéseért zaklatták.

Beszüntette tehát a havi részletfizetéseket s ez egy sajátságos ismerettel gazdagította.

Megtanult ugyanis mindennemű intő leveleket, kezdve a gyengéd felszólító hangoktól, a törvénytől fenyegető kifejezéseikig.

Egyik panasz a másikat érte. A hivatal-szolga, ki hatalmas veres orrával s kitűnő ember ismeretével csakhamar megérezte, hogy itt egy valamikor jobb napokat látott valódi uri hölgygel van dolga, már messziről illedelmesen köszönté:

— Kezeit csókolom nagysága, — ugy, hogy ő gyorsan levetkőzé a félelmet, mit benne a hivatal-szolgának látása ébresztett — biztos vonásokkal írta alá az idéző levelet s a szolgának mindenkor egy kis apró pénzt csusztatott markába, mit az mellénye zsebében gyorsan eltüntetett.

Midőn pedig hitelezőivel együtt a rideg hivatal-szobában állt, a bíró megpróbált köztük békés egyezkedést létre hozni.

De Paula asszony rövid időn ismét eléledé kötelezettségeit . . . azaz . . . ő egyszerűen nem tudott azoknak eleget tenni.

Különben is ő remélt valamely véletlen szerencsében, mint például egy lőnyeremény, mely célból több rendbeli sorsjegyet is vásárolt; . . . vagy pedig egy jó házasságban.

Akkor akart ő becsületesen, pontosan mindent megfizetni kamatokkal együtt, — de addig hagyják őt békében.

S a várt szerencse csakugyan bekövetkezett.

Ressel György, ki nemcsak egy jól jö-

városban már is megvan, be fog rendeztetni, erre pedig legalább öt kézbesítő kocsit fog egyszerre a posta-udvarra beállítani; ha még aztán számításba vesszük, hogy némely falusi posta is ideküldi kocsiküldőncjártatát és hogy a tömegesebben feladandó csomagokat is nem a csarnokba, hol a járó-kelő közönséget nagyon zavarná, hanem szintén az udvarra kívánom terelni, bizonyára a laikus is be fogja látni, hogy ezen célra 400 m² udvar közel sem elég, de még kétszer annyi is igen szűken felelne meg, noha talán annyi sem igen fog maradhatni a kért 3067 m² területből.

A mi pedig Piacsek urnak azon kijelentését illeti, hogy a 400,000 koronából 40,000 koronát a nőegyletnek és 40000 koronát a butorzatért fogunk fizetni, meg kell jegyezmem, hogy a nőegylet csak kért 40000 koronát, de még nagyon távol van attól, hogy azt meg is kapja, mert a ház sokkal kevesebbre van becsülve, butorzatot pedig már pár év óta kezdetem beszerezni s így ez sem fog annyiba kerülni.

Irodámban a terfvázlatoknak egész hosszú sorra fekszik; de meghozattam több németországi és ausztriai postaház tervét is, a melyeket bárkinek, a ki az ügy iránt érdeklődik, a legnagyobb készséggel és bármikor megmutatok és ezekből meg fog győződni, hogy az én tervezéseim azokhoz képest, hol mindegyiknél a jövő fejlődésre való tekintettel tartalékhelyiségek is vannak és csak a múlt évi október hó 18 án nagy ünnepélyességgel az uralkodó nagyherceg jelenlétében megnyitott karlsruhei postaépületnek csak udvara 4275 m² terjedelmű, a triesti postapalota előtt pedig maga a város szép parkot létesített, nagyon szerények, de mind e mellett a két emeletre tervezett pécsi ház is egy minden tekintetben modern szép épület lesz, mely Pécs városának díszére fog válni.

Ha talán elegendő hitel hiányában most mindjárt nem lehetne oly terjedelmes épületet emelni, mint a mekkora az egész kényelmes berendezésre szükséges volna; de a terjeszkedésnek elodázhatatlansága néhány év múlva okvetlenül bekövetkezhetnék és akkor hova terjeszkedjünk, ha a város időközben az egész többi telek felett már rendelkezett? Ennek közelebbi megvilágítására felemlitem azt, hogy midőn 1887-ben az igazgatóság itt felállított, a mostani postaházban nemcsak az összes kezelési osztályok elég kényelmesen vol-

vedelmező napilapnak volt szerkesztője, hanem ezenkívül még jól fizető regényeket is írt, szenvedélyes szerelemre gyúlt a csinos fiatal özvegy iránt s megkérte kezét.

Paula asszony örömmel mondott igent, de boldogságát megzavarta jegyesének egy rossz szokása, azaz tulajdonsága.

E rossz szokás, mely miatt őt Paula majd tulságos pedánsnak, majd szűkkeblűnek nevezte magában, — abban állt, — hogy György egyformán utálatot érzett mindennemű adósság, sőt még az adósok iránt is.

Könnyelmű embereket, kik adósságot csinálnak, egy vonalba állított a tolvajokkal és csalókkal.

Könnyen beszélhet ő, gondolta magában felháborodva Paula asszony. Neki szép jövedelme van, — lett volna csak nekem is, bizonyára nem volna most adósságom.

Ezzel áltatá el lelkiismeretét amiért adósságának eltitkolására lepott házasságra.

Elhallgatta György előtt adósságát részint félelemből, részint pedig, mert aggódott, hogy ezáltal elveszítene annak tiszteletét.

A fiatal asszonyka nagyon szenvedett e titoknak tudatában, reszketett a fölfedezés lehetőségétől s erősen eltökélte magában, hogy adósságait apródonként a háztartási pénzből lassankint titokban kifizetgeti.

E terve bár könnyűnek látszott, mégis kivihetetlen volt.

Mint hogy férje egy szépen berendezett lakással bírt s onnét mi sem hiányzott, csak hogy ifju nejét bevezesse, azért Paula asszony

tak elhelyezve, hanem még a hivatalfőnöknek, az igazgatósági pénztárnokoknak s egy szolgának volt természetbeni lakása; ma senkinek sincs és noha két nagy és egy kisebb terem hozzáépített, mindenki tudja, mily nyomorúságosak az összes kezelési helyiségek. A személyzet is akkor 30 főből, ma ellenben 80 főből áll. Ez 13 évi fejlődés és hogy tovább 10—15 év múlva hova fog még fejlődni, azt ma senki biztosan meg nem mondhatja.

Még csak azt jegyzem meg, hogy nem a posta, hanem a közönség érdekében javasoltam a miniszteriumnak azt, hogy a nőegylet házának telkére építtessék a posta, hol könnyebben hozzáférhető és díszesebb is, mintha a tornacsarnok mellé elrejtetnék, noha a kincstárra nézve ez előnyösebb volna, mert megtakarítaná a nőegyletnek fizetendő összeget, a városnak azonban azon a részen egy talpalatnyi területe sem maradna, mert az első részt a nőegylet, a másodikat a posta foglalná el, így azonban a városnak még egy igen szép területe marad.

Végül csak azon óhajtasomnak adok kifejezést, hogy az ügy akár így, akár úgy, minél előbb fejeztessék be, mert míg a telek kérdése tisztázva és végleg megállapítva nincs, az épület terveinek elkészítésére pályázatot sem lehet kiírni s így megtörténhetnék, hogy az építkezés a folyó évben megkezdhető sem volna, már pedig én minden befolyásomat fel kívánám használni arra, hogy nemcsak az építkezés kezdessék meg a nyár folyamán, hanem mindennemű munkával legelső sorban pécsi iparosok bizassanak meg.

Fogadja, tekintetes szerkesztő ur, őszinte tiszteletem nyilvánítását.

Pécs, 1901 február 26 án.

Opris.

Városi közgyűlés.

(Második nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. február 26.

Bár a közgyűlési jegyzőkönyv felolvasása előzte meg a napirend mai folytatását, a városatyák mégis szép számmal jöttek már össze kilenc órára, a mikor is báró *Fejérváry* Imre

a főlösslegessé vált butorait s egyéb holmiját eladta, hogy árából esküvői ruhát s egyéb toilett cikkeket beszerezhesse.

E kiadás felemészté az utolsó forintját is úgy, hogy pénz dolgában házasságának első percétől fogva teljesen férjétől függött.

Ez azonban szigorú gazda volt.

Minden kiadásról el kellett neki számolnia s minthogy még a cselédeány is, kire urnője mindent reá bízott s ki annak gyenge oldalát csakhamar kiismerte, — ahol lehetett megcsalta, — ugyannyira, hogy alig maradt havonként öt forintja adósságainak törlesztésére.

Eleinte annyira kétségbe volt esve, hogy ezt alig bírta György előtt eltitkolni.

De minthogy a hitelezők, kik egész esküvője napjáig goromba levelekkel ijesztgettek — egyszerre csak elhallgattak, — a fiatal asszony csakhamar ismét édes reményekben ringatózott.

Könnyelmű természeténél fogva szüksége volt neki egy felsőbb erős kézre, mint férjéé, mely vezesse s nemsokára még azt is elfeledte, hogy neki egyáltalán adóssága van.

Ugy érte, mintha házasságával egész multja eltöröltetett volna.

De e szép remények nem igen sokáig tartottak.

Egy napon, körülbelül nyolc hónappal házassága után, a szobaleány titokzatos arccal jelenté be egy nő látogatását, ki magát meg nem nevezi, de mulhatatlanul urnőjével kíván beszélni.

Paula asszony biztosra véve, hogy a

dr. főispán elfogialván az elnöki széket, a tegnapi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasását rendelte el. *Tróber* Aladár dr. főjegyző olvasta fel a jegyzőkönyvet, melynek felolvasása majdnem félórát vett igénybe.

A jegyzőkönyv ellen kifogás nem emeltetvén, a főispán azt hitelesítettnek jelentette ki. Ezután

egy gyászeset

bejelentése következett. A főispán fájdalmasan jelentette, hogy a kerlelhetlen halál a törvényhatósági bizottság legidősebb tagját, dr. *Höbling* Miksát elragadta. A főispán az egész törvényhatósági bizottság közérzületét véli tolmácsolni, mikor indítványozza, hogy a közgyűlés a haláleset felett érzett részvétét és fájdalmát jegyzőkönyvileg fejezze ki, az elhunyt emlékének jegyzőkönyvében egy lapot szenteljen s részvétéről a gyászoló családot értesitse.

A közgyűlés az indítványt helyesléssel fogadván, következett a napirend folytatásaként a tárgysorozat huszadik pontja,

egy canonica-visita ügy.

A megyéspüspök ugyanis átírt a város-hoz a *budai külvárosi egyház* látogatási okmányának revíziója tárgyában. Az átiratban a megyéspüspök örömmel teljesíti a város közönségének ama hazafias kérelmét, hogy a jelzett templomból a *horvát nyelv végleg kiküszöböltessék* s az egyházi latin nyelven kívül csak a magyar nyelv használata engedessék meg. Hazafias örömmel tesz ennek eleget s e célból az egyházlátogatási okmány revíziójára *Pozsgay* József, *Kelemen* László kanonok, *Károly* Ignác, *Magenheim* József apátplébánosokból álló bizottságot küldte ki s kéri a várost, hogy ő is bizottságot küldjön ki az együttes tárgyalás végett.

A városi tanács hálás köszönettel tudomásul venni javasolja a megyéspüspök eme rendelkezését s kéri a bizottságba *Majorossy* Imre polgármestert, *Fekete* Mihály tiszti főügyészt, dr. *Tróber* Aladár főjegyzőt, *Bolgár* Kálmánt, *Erreth* Jánost és *Papp* Józsefet kiküldeni.

A közgyűlés lelkes eljenzéssel fogadta a püspök határozatát s a tanácsi javaslatot helyeslések között vette tudomásul.

A napirend második pontja, a tárgysorozat huszonegyedik száma: a jogügyi bizottsági és tanácsi előterjesztés néhai *Zsolnay* Vilmos örököse ellen

látogató nem lehet más, mint valami kérelmező, — pártfogói arccal, hanyag hanghordozással adá meg az engedelmet, hogy a nő bevezettesék.

A következő pillanatban felnyílt az ajtó s azon egy izléstelenül felpiperézett asszony lépett be, kinek egész lényen egyszerre meglátszott, hogy közönségesen más ruhához van szokva s csak ez alkalomra vette fel ünneplő ruháját.

Szomoruan komikus látvány volt, hogy tünt el Paula asszony arcáról a pártfogói kifejezés, mint bámult ijedten, szólanul a belépőre, — hisz' az az ő előbbeni ház mesternéje volt.

— Kezeit csókolom nagysága, — mondá a ház mesterné — igen én vagyok, személyesen jövök ide, hisz' irantam a nagysága mindig bőkezű volt s azért magam akarom megmondani, amit különben sem kell mindenkinek tudni, hogy nagysága valamiképen intézkedhessék.

— Mi az? mi történt? — mondá Paula asszony izgatottan a bevezetéstől.

Délután lévén, szerencsére férje nem volt otthon, de mégis nehogy a szobaleány, ki esetleg az ajtónál haligatózik valamit meghalljon, elfojtott hangon beszélt, egyszermind intve vendégének, hogy ő is hasonlóképen cselekedjék.

— Na, na, azért nem kell annyira megijedni, — vigasztalá a ház mesterné, nem olyan nagy a szerencsétlenség, csak az történt, hogy

keramit-burkolatok

helyreállítására iránt indítandó per tárgyában.

Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos, adta elő az ügy állását a következőkben: A város 1894-ben Zsolnay Vilmosmal keramit munkálatokra szerződést kötött, mely utcai munkálatok öt évi jótállással voltak teljesítendőek, a mely idő alatt minden javítást a vállalkozó volt köteles az átvétel napjától számítva — teljesíteni a keramitkövezeten. E munkálatokból csak a Bedő-kávéháztól az országuton lerakott átjáró rész vétetett át a város által 1894-ben. A többit 1895. március 23-án vették át, bár ekkor sem voltak mind kifogástalanok. Az öt évi jótállási idő tehát 1900. évi március 23-án járt le s így ez idő alatt a vállalkozó jogutódja köteles minden hiányt kijavítani s a munkálatokat teljesen jókarban átadni. Azonban erre a jogutód nem hajlandó s a városi Tanács utasítására a tiszti főügyész bírói szemlét is kért már a munkálatokra, a hol is konstatáltatott a munkálatok hiányossága. A jogügyi bizottság is megkérdezte, azt a véleményt adta, hogy a jogutód per útján köteleztessék a munkálatok teljes jókarban leendő átadására. A Tanács tehát ezek alapján kéri a közgyűlést a jogutód elleni per megindítása céljából a felhatalmazást a tiszti ügyésznek kiadni.

Záray Károly dr. szólt előnek a tárgyhoz. Elismeri, hogy a Tanács a jog szempontjából korrektül járt el; de éppen itt »summum ius summa iniuria«. Mert úgy tudja, hogy semmi kísérlet a békés egyezsége meg nem történt; már pedig, ha ez megtörténik, bizonyára a jogutóddal sikerül az ügyet békésen rendezni. Indítványozza tehát, hogy a polgármester bizassék meg, hogy a békés egyezség tárgyában tegyen lépéseket, természetesen, a város érdekeinek teljes szem előtt tartásával.

A felszólalást folytonos zaj kísérte s a végén ily felkiáltások hangzottak:

— Megfordítva! Ók jöjjenek ide; ne mi menjünk egyezkedni!

Majorossy Imre polgármester szerint a Tanács szigorúan a jogi alapra helyezkedett. A közönség jogát első sorban kell szem előtt tartani. Azonban most ő is kéri a meghatalmazást a békés egyezség megkísérlésére.

Little József nem hagyhatja szó nélkül az ez ügynél tapasztalt eljárást. Ha egyezséget

ott voltak a törvényszéktől és mindent fel akartak írni.

— Tehát foglalni akartak, de hisz ez borzasztó.

Sápadtan bámult Paula asszony a rossz hír hozójára, ki oly nyugodtan beszélt el az egész dolgot, mint egy mindennapi eseményt a nagy világnak.

Szavakat nem találva mintegy megbénulva állt ott, — ime egy váratlan ökölcsapás semmivé teszi összes boldogságát.

— De Istenem hisz' ez nem olyan nagy szerencsétlenség, csak egy kissé kellemetlen — vigasztalja a házmesterné. Számtalan esetet tudok a legjobb családokról s már készítő is ajkait az érdekes történetek elbeszélésére, de egy ravasz pillantást vetve a fiatal asszony sötét szemébe, egyszerre felhagyott szándékával.

— Különben is folytató, én csak azért jöttem, hogy a nagysága, — ki irántam mindig oly bőkezű volt, — különösen hangsúlyozta ez utóbbi szavakat, — hogy valamit tudjon a dologról.

— De most már megyek, kezeit esőköm nagysága. Ismét egy egész serege a hajlongásnak következett, mely addig tartott, míg Paula asszony elővéve erszényét egy ezüst forintot nyomott az asszony markába.

— De kérem, nem azért tettem én, amit tettem, — szabadkozik az asszony, mialatt a pénzt gyorsan zsebébe csusztatja — s egy valóságos kézcsók után végre csakugyan távozott.

(Vége köv.)

akarnak, miért hozták a közgyűlés elé a dolgot? Az egyezséget meg kellett volna kísérteni s ha eddig nem tették s most ide hozták az ügyet, csak azért, hogy azután mégis az egyezkedést próbálják meg: ez nem helyes eljárás. A közgyűlés nincs hivatva egyezkedni, a város közönsége nem fordulhat senkihez, kérve azt, hogy az egyezkedjék. Az ügy azért is kivételes eset, mert Zsolnay Vilmos a város diszpolgára volt; emlékének szobrot készültünk emelni s most ide hozzák ezt a peres ügyet. Zsolnay jogutóda bizonyosan fog utat találni az egyezsége és talált volna eddig is, ha azt a tanács vele megkíséri. De ahhoz ő nem járul hozzá, hogy most forduljon a város közönsége a jogutódhoz egyezségért. Nagyon szerette volna, ha ez az ügy nem kerül a közgyűlés elé; s mert idehozták ily stádiumban: *e fellett rosszalását fejezi ki.*

Fekete Mihály tiszti főügyész előadja, hogy szokása szerint értesítette a jogutódot az az ügyről s kérte, hogy azt rendezze. De ő nem tett semmit s mert a főmérnökség, a rendőrkapitányság sürgette az ügyet, ezért kért bírói szemlét. A Tanácsot ez ügyben szemrehányás nem illetheti tehát. Most a közgyűlés mást nem is határozhat, mint a meghatalmazást a pörre kiadja. Ő majd ezután újól megteszi a pör megkezdése előtt — minden ügynél szokásos — egyezkedési kísérletét.

Krasznay Miklós dr. jelentkezett most szólásra, kijelentvén, hogy ő a Zsolnay-cég jogi képviselője az ügyben, nem is érdemben akar hozzászólni, csak ténybeli felvilágosításokat adni.

A főispán azonban az önkormányzati szabályrendelet vonatkozó szakaszára hivatkozva, szavazás alá bocsátotta a kérdést, mire a közgyűlés szótöbbséggel nem engedte meg a felszólalást. A mit a főispán azzal jelentett ki határozatnak, hogy ez ellen bírósági panasznak van helye.

Majorossy Imre polgármester kinyilatkoztatja, hogy éppen azért foglal most állást az egyezség mellett, hogy tisztelettel vegye körül Zsolnay Vilmos emlékét. A munkálatok jelenlegi állapota a közbiztonságra s közegészségre egykép veszedelmes; tehát ezért kellett a szilárd és szigorú jog alapjára helyezkedni. S mert a város érdekében ehhez ragaszkodtak, *kikér magának minden rosszalást.*

Little József: Tessék nyíltan beszélni!

Majorossy Imre nyíltan beszél; nincs oka semmit elhallgatni s a város érdekében mit sem mulasztott el soha s nem is fog elmulasztani!

Bolgár Kálmán szerint az ügynek a nagy Zsolnay egyéniségéhez semmi köze. Itt egy vállalatról, cégről és üzletről van szó s nem szeretné, ha ez a tisztán üzleti dolog visszahatással lenne Zsolnay Vilmos emlékére.

A főispán erre szavazás alá bocsátotta a kérdést s a többség felállással elfogadta a tanácsi javaslatot, megadván a felhatalmazást a per megindítására.

A makadam hívégeztetése.

A tárgysorozat huszonkettedik pontja volt: a tanács előterjesztése az *Indóház-ut kiépítése* tárgyában s ezzel kapcsolatosan az indóház-uti lakosok kérelme, hogy a kiépítés aszfalttal eszközöltessék.

Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos, ismertette az ügyet, előadván, hogy az *aszfalt* beállítási költsége 123.010 kor., a *zobáki kővel való makadam* költsége 74.997 kor. lenne. Huszonöt évi periódusra számítva, az *aszfalt* összes költsége 564.834 kor. lenne, a *minek* ma 166.790 kor. felel meg; a *makadam* huszonöt évre összesen 518.665 koronába kerülne, a mely összegnek ma 153.170 kor. felel meg. Tehát a makadam csak 13.620 koronával lenne olcsóbb. Ami a *fák kivágását* illeti, a keleti oldalon árlejtés útján kivágnak s a megtartott árlejtésen 194 kor. 30 fillért ajánlottak értük.

A budapesti kőszénbánya és téglagyár részvénytársaság egy kérvényt adott be, hogy az árlejtésen *keramitversenyben* részt vehessen.

Az *építési bizottság* minderre azt javasolta, hogy az utca kiépítése ne makadammal, de aszfalttal történjék s a fák az ut nyugati oldalán is kivágassanak s csak a kiépítés után történjék az új faültetés.

A *Tanács szintén javasolja*: hogy a makadam elejtessék, de a keramit se mellőztessék hanem erre is irassék ki a pályázat. S végül, hogy a keleti oldal fainak kivágatási árlejtése jóváhagyassék s a nyugati oldal fái is kivágassanak az építési bizottság véleménye alapján.

Az indóház-uti lakosok kérvényének felolvasása után Horváth Antal szólt fel elsőnek. Ő volt az a szerencsétlen — ugymond — a ki a zobáki kővel való makadamt ajánlotta.

— Csakhogy beismeri! hangzott egy derűtséget keltő közbekiáltás.

Horváth Antal szerint a legfőbb döntő szempont kell, hogy mindig a pénz legyen. Ez az ő lelkiismeretbeli elve s ezt ma nemcsak ő, nemcsak Pécsen, de országosan hangoztatják. A kétszerkettő mindig a legbiztosabb boldogulási mód. De mi megint pazarlunk, ha a Tanács javaslatát fogadjuk el. Eppen azért türelmet kér, ha hosszabb lesz. Szerinte is aszfalttal kell a gyalogjárókat és a vízfolyásokat építeni; de az *aszfalt* a kocsi-utra, a legnagyobb teherforgalom, gócpontján nem való. Hiszen látjuk, hogy az uttestestek barázdák lesznek; nyáron megpuhul, télen sikos az aszfalt s nem lehet huszonöt évig tartani még átöntéssel sem. A *keramit* drága és rendkívül sikos; a por beletülekszik, tehát a közegészségre ártalmas. És rendkívüli lármát, zajt csinál. Várjunk vele, míg minden kocsi gumikereke lesz (Derűtség) s akkor nem bánja, ha ily drága költsékezésbe belemegy is a város. A főargumentum az aszfaltnál, hogy — hitelbe kapjuk. Ez a hitelbe dolgozás nem tarthat örökké: hiszen ha így haladunk, akkor legjobb lesz, ha elviszik tőlünk a Tanácsot, a törvényhatósági jogot s beállunk falunak. Az aszfalttársaságok egymással kartellen állnak; tehát valami nagyon olcsóért ugye sikerül az árlejtés. Zárásban nem panaszkodnak a *makadam* miatt; tehát nálunk is jó lesz és a *zobáki kő* erre nagyon alkalmas.

Böck János, a neves geologus, is felhívta már erre a figyelmet s a megye utait ezzel építik. Csak az az egy panasz van ellene, hogy nagyon rázós. Nos, ez is azt bizonyítja, hogy ez a kő milyen kitűnő. (Derűtség.) Eddig nálunk úgy kezelték, mint a mecseki követ s ez volt a baj. A főmérnöki hivatal a számvetésnél az alap-építményt is zobáki kőből kontempláta, pedig ehhez a mecseki kő is jó. Ezért drága a számítás s úgy látja, hogy itt a makadamt a Riese Adam cserben hagyta; de a valóságban ez nem így van. *Indítványozza, hogy zobáki kővel való makadamra irassék ki az árlejtés.*

Záray Károly dr. szerint a felszólaló a jó fiskálishoz illően védelmezte Mak Adámt, s mikor az a Mak Adam már a siralomházban ül (Derűtség), akkor is pardonért folytatódik az érdekezés. Ő úgy látja a közhangulatból, hogy ez a Mak Adam ennek dacára ki fog végeztetni itt ma; engedje meg a közgyűlés, hogy a kivégzésben ő is segítsen. Hangos derűtség.) A felszólaló ezután mindenképp azt fejté ki, hogy külön adóba, pénzünkbe az aszfalt nem kerül, mert hisz meg van a költségek törlesztésére a vármegyvédelem. Ha aszfalt lesz, nem lesz kitéve a polgár utcaöntözésnek nyakonlocsolásnak s egyéb ily kellemességeknek, s megszűnnek azok az állapotok is, hogy ma a speditőrös kocsi oly sebesen hajtanak az utcán, hogy az olimpiai kvadrigának a futása a kiérdemesült fiakkorló döcögése ehhez a sebeshajtásho képest

(Zajos derűtség.) Meg van győződve, hogy a makadám nem kell.

Az ellenvéleményen levők hangos zaja és ellenmondásai közben most hosszasan, a tárgytól eltérőleg beszélt a szónok, mire a főispán figyelmeztette, hogy maradjon a tárgynál s erre a makadám elvetésének s az aszfalt elfogadásának ajánlásával szónok hozzájárult a tanácsi javaslatához.

Piacsek Gyula indítványozza, hogy ne csak aszfaltra és mellette keramitra, de makadámra is irassék ki az árlejtés s akkor majd választhatjuk közöttük a legjobbat és legelőnyösebbet.

Rauch János főmérnök részletesen válaszolt Horváth Antal felszólalására, kijelentvén az aszfalt előnyeit. Végül azt a pótindítványt teszi a tanácsi javaslatához, hogy a keramitverseny is felvétessék s a két keramit társulat s a három aszfalt-társulat az árlejtésről azzal értesíttessék, hogy ne csak huszonöt, hanem 30-40 évi fentartási módozatokat is jelentsenek be.

Piacsek Gyula rövid személyes ügybeni felszólalása után Horváth Antal ügyvéd replikázott Záraynak, mondván, hogy kétféle védők vannak, kik pénzért védenek s olyanok kiket a törvény rendelt ki. Őt a törvény és lelkiismerete rendelte ide ki védőül a polgárok érdekei mellé s ezért szólalt fel. Zárayról azonban azt látja, hogy ő vádol s nem ügyvéd, hanem ügyész. — És ismét fejtegette a makadám előnyeit és olcsóságát, de türelmetlenül zugott fel:

— Szavazzunk! szavazzunk!

Horváth Antal szerint a ki ilyen közérdekű beszédet akadályoz, az lelkiismeretlen ember. Ő elmondja a saját lelkiismeretbeli meggyőződését és véleményét s ajánlja újra a makadám elfogadását.

Littke József köszönetet szavaz Horváthnak a kérdés lelkiismeretes és bő tanulmányozásra valló feltárásáért. Azonban a makadám országutakra való; a városban a legjobb akarattal sem lehet létesíteni, mert közegészségellenes, poros és sáros. Kéri a Tanács javaslatát elfogadni s a makadámot levenni a napirendről.

A főispán erre bezárja a vitát s kijelenti, hogy a fák kérdéséhez ki sem szólt hozzá; a tanácsi javaslatnak ez a része tehát elfogadjatik.

Szavazás alá bocsájtja ezután a tanácsi javaslatnak ama részét, hogy az ut ne építessék makadámmal. Felállással szavaztak s a tanácsi javaslat mellett ötven, ellene tizenkilenc képviselő szavazott.

A tanácsi javaslat második részét ezután a főmérnök ama pótindítványával fogadta el a közgyűlés, hogy az árlejtés aszfalt és keramit munkára egyképp meghirdetessék, s arra a két keramiai és három aszfaltgyár meghívassék.

Apróbb ügyek.

A tanács előterjesztést tett a budaikülvárosi plebánia épületbe a villamvilágítás bevezetése iránt, a mi mindössze 350 koronába kerül s úgy tűzbiztonsági, mint kényelmi szempontokból egy modern lakás kellékeihez tartozik. Minthogy a plebánia épület a város tulajdonát képezi, a közgyűlés a kért bevezetési költséget megszavazta olyképp, hogy úgy a világítási felszerelés, mint a fogyasztandó villamáram a plebános által szerzendő, illetve fizetendő.

Helybenhagyta ezután a közgyűlés a városházi 8. sz. bolthelyiség bérletének Horn Jánosról Schneider Jánosra történt átadását; továbbá az erdei nyári legeltetés mindhárom csoportjának bérbeadását, valamint az Angyal-féle malomnak Haberényi Pál által történt kibérlését.

A kétes követelések sorába iktatták Tóth Béla 186 korona földbértartozását, mert az adós ismeretlen helyre költözött.

A kórház irodái alkalmazottai Kerbolt Pál volt kórházigazgató hosszasan felfüggesztési ideje alatt ennek teendőit is elvégezték s eme

rendkívüli munkájuk megjutalmazását kérték, mit már a miniszter is kilátásba helyezett számukra. Minthogy a volt kórházigazgató a felfüggesztési ideje alatt élvezett fizetésének aránylagos visszatérítésére lett kötelezve, a Tanács méltányosnak tartja, hogy ebből azok díjaztassanak, a kik helyette dolgoztak s erre a célra összesen 2335 koronát kér megszavaztatni, mit a közgyűlés meg is szavazott.

A rendőri tisztviselők egyenruházati kérdésében előterjesztette a tanács, hogy a rendőrtisztviselők számára egyenruházati szabályzatot készítet, mely szerint ezek hivatalos működésük közben a budapesti mintára készült egyenruhát viselnének. — Javasolja a tanács, hogy az egyenruházati felszerelés első beszerzésére mindegyik rendőrtisztviselőnek 300 koronát (összesen 1200 koronát) szavazzon meg a közgyűlés. Hasonlóképp a hegybiztos részére is évi 300 korona egyenruházati költség lenne megszavazandó. A közgyűlés a kért összeget megszavazta.

A budaikülvárosi plebános javadalmozása tárgyában tett ezután előterjesztést a Tanács. A budai külv. plebános ugyanis az általános fizetésrendezésnél azt a rövidséget szenvedte, hogy az új szabályrendelet beszüntetvén minden drágasági pótlékot, elvesztette addig élvezett pótlékát, fizetése azonban nem emeltetett megfelelően. Minthogy a belvárosi plebános fizetése ezen a címen már felemeltetett 2400 frtról 3000 frtra s a budaivárosi plebános fizetése akkor azért nem rendeztetett, mert a canonica visitatio szabályozásra várt, most azonban erre már ki van küldve a bizottság, a közgyűlés ma a budai külvárosi plebános fizetését is fölemelte 4800 koronáról 6000 koronára, a miből a káplántartást is fizetni tartozik.

Villamos szerződés átruházása.

A pécsi villamostelep tulajdonosa, a részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatok számára átadta telepét a pécsi villamossági r. társaságnak s azért ezek a várossal fennálló villamossági szerződésnek az új társulatra való átruházását kérték a közgyűléstől.

A jogügyi bizottság, illetve a tanács előterjesztése alapján a közgyűlés az átruházást jóváhagyta a következő kikötésekkel: Az új társulat székhelyül Pécs város lévén kijelölve, az csak a város hozzájárulásával változtatható meg. A telepnek a város által való megváltása esetén az a vételár, a melyet az új társulat fizetett az előbbi társulatnak, nem betölthető a megváltási becsértéket. A szerződéses határidők mindenkor az eredeti szerződés határozmányai szerint számítandók.

A város részére a társulat által az igazgatóságban és felügyelő bizottságban felajánlott egy-egy helyet a város nem veszi igénybe.

A jogügyi bizottság ezeken kívül még azt a kikötést is felvetetni ajánlotta, hogy csőd vagy felszámolás esetén a város azonnal elhessen megváltási jogával, még pedig a legközelebbi kedvezményes beváltási feltételek szerint. Ezt a feltételt azonban a társulat, mivel a szerződés megváltoztatását vonná maga után, nem volt hajlandó elfogadni. Mivel pedig ilyen kikötést csak mindkét részről való hozzájárulás mellett lehet érvényesíteni, a közgyűlés is ellátott annak követelésétől.

Nyugdíjügyek.

Sirisaka Andor városi tanító egészségi állapota annyira megrendülvén, hogy hivatását többé nem teljesítheti, a közgyűlés folyó évi március 1-től kezdődőleg évi 1224 koronával nyugdíjazta s egyúttal hosszasan és ügybuzgó szolgálataiért elismerését fejezte ki.

Vass György tb. rendőrtizedes szintén nyugdíjaztatásáért folyamodott. A közgyűlés ezt a kérelmet fölülvizsgálás végett kiadta a szokott bizottságnak.

Ózv. Szellman Győzőné felekezett a tanács ama határozata ellen, a mely a férje által befizetett nyugdíjárulék visszafizetése iránt

benyújtott kérelmével elutasította. A közgyűlés helybenhagyta a tanács határozatát.

Kérvények és felebbezések.

Kondor Béla polgári fiu iskolája számára a közgyűlés megszavazta az eddigi helyiségeket s azok fűtését, de csak az idej tanévre, mert azontul a városnak lesz szüksége azokra a helyiségekre.

Klein Adolf felebbezett a tanács ama határozata ellen, mely őt 47 kor. 08 fillér aszfaltjárda felszakítási és helyreállítási költség megfizetésére kötelezte.

Asztalos György, a kaposvári-utca szabályozása következtében üzletében szenvedett kárát kérte megtéríttetni, mely kérelmével a tanács elutasította s ez ellen felebbezett a közgyűléshez.

Jakobovics Adolf a városi uszoda bérlelője felebbezett a tanács ama határozata ellen, mely megtagadta a város által használt utért kért kárpótlást.

A közgyűlés mindhárom felebbezést elutasította.

A borkereskedők bajai.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara fölirotot intézett a kormányhoz, melyben utalva arra a körülményre, hogy a bortörvénynek szigorú végrehajtása a közös vámterületen a magyar borkereskedelmet védtelenül szolgáltatja ki az osztrák versenynek, mely nem áll hasonló szigorú rendszabályok alatt, kérte, hogy a borok forgalomba hozatalára nézve az egész vámterületen egyenlő szabályok biztosítottassanak és vagy Ausztriában is tilalmaztassék az, a mi nálunk tiltva van, vagy nálunk is szabad legyen, a mi Ausztriában meg van engedve.

Ennek a feliratnak hasonszellemű felirattal való támogatását kérte a kamara a várostól s a tanács javasolta egy ilyen felirat intézését, melyben a borokra nézve egyenlő törvényes intézkedések sürgettesse az egész vámterületre nézve, továbbá hogy a borok mesterséges voltának megállapításánál mellőztessék az izpróba, Pécsen egy vegyvizsgáló állomás állíttassék fel és a termelők munkásborára adómentesség engedtesse.

Polgármester ezt azzal toldotta meg, hogy a fölirot szövegezésére egy külön bizottság küldessék ki.

Horváth Antal nem tartja szükségesnek a külön bizottság kiküldését, mert a fölirotot a tanács a saját hatáskörében is elkészítheti a közgyűlés intenciójához képest. Azt azonban kihagyatni kéri a fölirotból, hogy az izpróba kiküszöböltessék, mert a pancsolást nem lehet mindig a vegyvizsgálóból megállapítani.

Erreth János hozzájárul Horváth indítványához. A pécsi borkereskedelem hitelét csak úgy állíthatjuk helyre, ha a hatóság eljárása meg fogja hazudolni azt az ország-szerte elterjedt véleményt, hogy itt palástolják a borgyártási üzelmeket. Az ország minden részéből publikáltattak a borhamisítók ellen hozott ítéletek, csak Pécsen nem. Ez rontotta el hitelünket az egész országban, mit csak úgy állíthatunk helyre, ha az egész ország előtt megmutatjuk, hogy szakítottunk a palástolási rendszerrel.

Főispán kijelenti, hogy a város hatósága nem vádolható a bortörvény elleni kihágások palástolásával, mert nyolcvannál több ilyen kihágási ügyben lett folyamatba téve az eljárás.

Erreth János megengedi, hogy tán rosszul fejezte ki magát, de nem a saját véleménye gyanánt, hanem mint az országban felőlünk elterjedt véleményt említette azt, hogy nálunk a hatóság oltalma alatt folyik a borhamisítás s ennek a véleménynek az szolgáltatott tápot, hogy egyetlen esetben sem hozott köztudomásra ilyen büntető ítélet. Ausztriát nem kényseríthetjük, hogy a miénkhez hasonló törvényt hozzon; de igenis kérnünk kell az olasz borvám klauzula eltörlését, mert ez a legveszélyesebb konkurrens a magyar bortermelő-

nek. Indítványozza ennek a kérelemnek fölvetését a fölratba

Vassary Gyula főkapitányt nem lepte nagyon meg, hogy Erreth meggyanusította a hatóságot, mielőtt meggyőződött a való tényállásról. (Közbeszólások: Nem gyanusította, de elmondta az országos közvéleményt.) Ő a legszigorubbán járt el mindig, de az eredménytelenségnek maga a törvény az oka. Még feltűrlő is kapott intést, hogy kellő ok nélkül zaklatja a borkereskedőket. A borellenőrző bizottság igazolhatja, hogy valamennyi pincét megvizsgálták s hogy számos esetben állapított meg kihágást.

Littke József: Ne bolygassuk a multat, hanem azt keressük, hogyan orvosolhatjuk a bajt. Ő is csak a szolid borkereskedelem érdekében emel szót, már pedig ennek áll érdekében első sorban, hogy közös vámterületen ugyanarra a forgalmi cikkekre nézve ne legyenek érvényben különféle törvényes intézkedések.

Egry Béla dr., mint a borellenőrző bizottság tagja kijelenti, hogy megbízatásuk után nyomban megvizsgálták az összes pincét és ennek folytán 80-nál több esetben történt a bortörvény elleni kihágás miatt bírságolás. Az Engel-féle budapesti ítéletet is a szóló felebbezte meg s kieszközölte, hogy a Pécsen lefoglalt borokért kiszabott bírságot a pécsi szegényház kapta meg. A izpróba megbízhatatlanságáról egy eklatáns példát hoz föl.

Erreth János visszautasítja a főkapitányt az állítását, hogy ő alaptalanul szokott másokat gyanusítani. Littke felhívására azt jegyzi meg, hogy ő is csak a tisztességtelen kereskedelmet üldözi és kárhoztatja.

Krisztián György a munkásbor adómentessége érdekében szólal föl. Azt nem pártolja, hogy a mi Ausztriában a bormanipulációra nézve meg van engedve, az nálunk is szabad legyen.

Ezzel a vita bezáratván, a közgyűlés a tanács javaslatát elfogadta Erreth Jánosnak azzal az indítványával együtt, hogy a fölratban az olasz borvámkedvezmény eltörlésére is kérendő. — A fölrat elkészítésével bizottság mellőzésével a polgármester bizatott meg.

Ezután még két törvényhatósági átiratot vett tudomásul a közgyűlés, mely d. u. fél egykor véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1901. február 26.

A télről.

Falb ur, a ki tudvalevőleg az időjárás mesterségével foglalkozik, nem igen kecségtető reményekkel biztatott bennünket a tél kezdetén s ugylátszik, nagyrészen igaz van. Hosszan tartó kemény télünk van, melynek végét már alig várjuk. Az ideai tél azokat is meglátogatta, a kik azelőtt csak hírből ismerték.

Az ideai telet azonban túlszárnyalta az 1812-iki tél, mikor olyan hideg volt, hogy a madarak röptükben megfagytak.

Az 1830-ik év rettenetes nagy téllal kedveskedett Magyarországnak. Azt mondják, hogy oly nagy volt a hideg, hogy Pest és Buda közt a jég száz napig állt.

Az 1887—88-iki telet nem a nagy hideg, hanem a sok hó tette különösen szigorúvá és kellemetlenné. E télen annyi hó esett, hogy Pest és Budán még a legszelebb utcák is úgy tele voltak hótömeggel, hogy a közlekedés teljesen megakadt, sőt még a posta is szűnetelt. A Duna jege március 13-ig szilárdan állva maradt, míg végre este 6 órakor megmozdult. A jégtörődés oly nagy áradást okozott, hogy a vizállás öt lábval magasabb volt, mint az 1775-iki árvizkor. A rendetlen tél okozta árviz nemcsak Pest és Budán, de Linztől kezdve egész le Vaskapuig irtózatossá pusztítást vitt véghez. A lánchíd építését is ugyanez évben kezdték meg.

Az 1849-iki évnek kegyetlen teléről az öreg honvédek tudnak csak beszélni. Voltak napok, sőt hetek, hogy támadást sem az osztrák, sem a magyar részről nem lehetett kezdeni és e téli hadjáratnak a hidegtől számos, mindkét részről való katona lett az áldozata.

Szigorú télünk volt még 1863—64-ben és 1879—80-ban, a mikor a Duna jege imára befagyott, úgy, hogy a legnehezebb szekerek közlekedhettek rajta.

Az ideai tél valamivel enyhébb az itt felsoroltaknál — de most már jobb volna, ha helyét a még enyhébb tavaszi napok váltanák fel.

—GY.

Irodalmi ügynökség.

Párisban, ahol az újságíró iskola dicső eszméje megszületett, egy új irodalmi ügynökséget nyitott. Vesz és elad mindenféle kéziratot kezdve a drámától egészen az epigrammig.

A főnök: Mi tetszik kérem ásan. Szolgálhatok talán egy regényvel, pompás egy darab, történeti háttérrel.

A vevő: Köszönöm, egy hosszabb elbeszélést kérek epiloggal, a hősnő vörös haj legyen benne.

A főnök (a segédhez): Janos, elbeszélés prólóggal, vörös hősnővel, pakolja be! (a vevőhöz.) Tetszik még valami kérem ássan. Ajánlhatom uraságnak nagy elégia raktáramat, dús választék mindenféle alkalmi költeményekben, szerelmi dalok a legolcsóbb árban.

A vevő: Nem, mindezekre nincs szükségem, hanem kérek egy epistolát.

A főnök: Igenis kérem' ássan, egy epistola. Hogy kívánja uraságod, Jambus, vagy daktilus sorokkal.

A vevő: Nem, ez már régi módi, valami legujabb epistolát adjon középrikkel.

A főnök: Szolgálatjára uram, ez egy kicsit drágább, mert a divatot is meg kell fizetni.

A vevő: Jó, hát pakolja be. Egy másik vevő (beront az üzletbe): Uram, Ön engem rútul becsapott!

A főnök: Bocsánatot kérek, üzletem szolid, a legnagyobb mértékben.

A másik vevő: Én tegnap egy drámát vettem Öntől, a négy felvonás tetszik nekem, de az ötödik nem elégít ki. (Haragosan.) Mondja uram, mért szurja le az ulánus főhadnagy a hősnőt?

A főnök (elképedve): Hát leszurja? A másik vevő: Természetes, hogy leszurja? És ezt én nem akarom, én azt akarom, hogy az ulánus főhadnagyot szurják le! A főnök: Csak ez a baj! Ezen könnyen segítünk (a segédhez) János! Szurja le az ulánus hadnagyot!

János: Rögtön főnök ur! A főnök: Tessék várni egy negyedórát, rögtön leszurjuk az ulánus hadnagyot, tessék csak nyugodtan lenni, a hősnő élve marad.

Az első vevő (halkan a főnökhöz): Ugyan mondja kérem, kicsoda ez a segéd, ez a János, hogy ő mindenhez ért.

A főnök: Ezelőtt író volt kérem' ássan. Elismert híres író, de a megváltozott viszonyok következtében belépett hozzám segédnek. Igen is kérem' ássan.

Zs—k.

Napirend 1901. február hó 27-re.

Naptár: szerda, febr. 27. — Róm. kath.: Leander — Prot.: Leander. — Görög-kel. (febr. 14) Maro. — Zsidó: Adar 8. — Nap kél 6 óra 29 perckor; nyugszik 5 óra 25 perckor. — Hold kél 11 óra 38 perckor délelőtt; nyugszik 2 óra 31 perckor éjjel.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Derült, száraz, hőemelkedés. Színház: »Citerás«, operett.

— (A király elismerése.) A király a személye körüli miniszter előterjesztésére a múlt évi párisi nemzetközi kiállítás körül szerzett érdemei méltánylásául megengedte, hogy *Bezerédj* Pál, selyemtenyészési meghatalmazottnak elismerése nyilvánítottassék. Ugyanez alkalomból a király *Brásay* Kálmán, orsz. képviselőnek, a harmadosztályú vaskoronarendet és *Zsolnay* Miklós, pécsi gyárosnak a Ferenc József-rend lovagkeresztjét díjmentesen adományozta.

— (Dr. Höbbling Miksa halála.) Városunk közéletének egyik általánosan ismert s közkedvelt tagját ragadta ki ma a kérielhetlen halál családja és szerettei köréből. *Höbbling* Miksa dr. nyugalmazott baranyamegyei tiszti főorvos a baranyamegyei orvosok nesztora, a pécsi társadalomban sok szép tulajdona által óriási közszeretnek örvendő »Maxi bácsi« ma reggel, 90 éves korában elhunyt. Már a korai reggeli órákban fekete zászlók hirdették a jeles orvos halálát. Gyászlobogót tűztek ki a város házára, mely jellel a város egy fél évszázadon keresztül volt virilistáját gyászolja. A »Pécsi Takarékpénztár« homlokzatán a pénzügyi igazgatósági tagjaért leng a fekete zászló, a vármegye székhelyén levő gyászlobogó pedig a vármegyének, egyik legjelesebb tisztifőorvosának halála fölött érzett gyászát hirdeti. Nemkülönbön gyászolja *Höbbling* Miksa elhunytát a »Pécsi Nemzeti Kaszinó«, melynek tagja és a »Pécsi Katholikus Kör«, melynek választmányi tagja volt az elhunyt főorvos, kinek életrajzi adatait az alábbiakban közöljük:

Dr. *Höbbling* Miksa született Pécsen 1811 évi október hó 12-én. Édes atyja *Höbbling* Ignác pécsi gyógyszerész volt, ki annak idején a jelenlegi Sipőc-féle gyógyszerárnak volt tulajdonosa. Édes anyja: *Gromon* Teréz, *Gromon* Dezső m. kir. honvédelmi miniszteri államtitkár nagynénje volt. Elemi iskoláit s gimnáziumi tanulmányainak nagy részét Pécsen végezte *Höbbling* Miksa, ki gimnáziumi tanulmányait a Bencésrendiek mártonhegyi kolostorának gimnáziumában fejezte be, hol érettségizett is. Az érettségi letétele után orvosi főiskoláit Bécsben végezte. Tanulmányai befejezésével Pécsen telepedett le mint magángyakorlóorvos, hol főleg nagy műveltsége, tekintélyes orvosi tudása s szeretetreméltó modora csakhamar kiterjedt praxist biztosított neki. Egy súlyosabb operáció fényes sikere megállapította a fiatal orvos jóhírnevét s magára vont az akkori megyéspüspök: négyesi *Ssepes* Ignác báró figyelmét is, ki 1830-ban, püspöki háziórvossá nevezte ki dr. *Höbbling* Miksát, ki eme állásában a többi püspök aerája alatt is megmaradt.

1836-ban az egész megyében dühöngött kolera-járvány alkalmával a pécsi és szentlőrinci járások vészbizottságának járványorvosává nevezték ki, 1840-ben pedig tiszteletbeli megyei főorvos lett, míg 1847-ben tényleges megyei másodtiszti főorvossá kineveztetett.

1848-ban a másodfőorvosi állást törölték, a mikor is *Höbbling* Miksa dr. törvényszéki és raborvossá neveztetett ki. Ez volt *Höbbling* Miksa drnak 1865-ig utolsó tisztviselői állása, a mennyiben a Bach korszak uralma alatt nem akart tisztviselői állást vállalni s ez időtartam alatt magángyakorlatot folytatott.

1865-ben *Schmerling* »Magyarország főtárnoka«, *Csernyus* megyei főispán előterjesztése folytán Baranyamegye tiszti főorvosává nevezte ki.

Ezt kilenc évvel megelőzőleg 1856-ban, megnősült *Höbbling* Miksa dr. s nőül vette *Cierer* Mária, *Cierer* József, akkori megyei másodalispán nővérét, ki 1890-ben hunyt el.

1867-ben az akkor tartott tisztújító közgyűlésen megyei főorvossá választott meg *Höbbling* Miksa dr., ki 1890. január hó elsején saját kérelme folytán nyugdíjaztatott, a mely alkalommal érdemeinek elismerésül Ő Felsője a koronás arany érdemkeresztrel tüntette ki.

Ez időtől fogva jól megérdemelt nyugalmát élvezte **Höbbling Miksa** dr. családja körében a főleg a közügyeknek szentelte életét, melynek most, egy régebbi hülés következtében kapott tüdőgyulladás folytán a kérélnhetlen halál véget vetett.

Az elhunyt főorvos haláláról a gyászoló család következő gyászjelentést bocsájtotta ki: **Höbbling Viktor** és **Kammerer Ferencné** szül. **Höbbling Tekla**, a saját úgy családjai, valamint az egész rokonság nevében — fájdalmas szívvel jelentik forrón szeretett édes atyjuk **Dr. Höbbling Miksa** nyugalmazott baranyavármegyei tiszti főorvosnak f. hó 26-án életének 90 ik évében, a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 28-án d. u. 3 órakor fognak lakásán Apácutca 21. szám alatti házban a római kath. hitvallás szertartása szerint beszenteltetni és ezután a budai külvárosi sírkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent-misé áldozat folyó évi március hó 1-én reggeli 10 órakor fog a pécsi székesegyházban az Egek Urának bemutatni. Kelt Pécsen, 1901. február 26-án. Béke angyala örködjék hamvai felett s áldott legyen emléke mindörökké!

A közszeretben állott orvos elhunytáról, a **»Pécsi Takarékpénztár«**, melynek **Höbbling Miksa** dr. igazgatósági tagja volt, a következő gyászjelentést bocsájtotta ki:

A **»Pécsi Takarékpénztár«** igazgatósága, felügyelő bizottsága, napi biztosai és tisztviselői mély fájdalommal tudatják, hogy az intézet igazgatóságának tagja és Nestora, **Dr. Höbbling Miksa** úr Baranyavármegye nyug. tiszti főorvosa és Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagja folyó hó 26-án életének 90-ik évében jobblétre szenderült. Az intézet egyik alapítója és 1848. évtől kezdve az igazgatóságnak tagja volt O, ki tehetségének minden erejével s buzgó odaadással az intézet jólétének emelésén és felvirágoztatásán a legönzettelenebbül közreműködött. Fáradhatatlan tevékenységével s az intézet iránt érzett lelkesült odaadásával hervadhatlan érdemeket szerzett magának a Megboldogult s neve kitűnő maradt intézetünk történetében. Kelt Pécsen 1901. február 26-án. Áldás és béke poraira!

— **(A pécsi járás mezőgazdasági bizottsága)** ülést tartott ma délelőtti tíz órakor a járási főszolgabírói hivatal helyiségében, **Waniss Sándor**, járási főszolgabíró elnökléte alatt. Az ülésen megjelentek: **Mikes József**, **Riesler József**, **Cupy Ede**, **Fonay Imre** és **Gózon István**, faiskola felügyelő, mint jegyzőkönyvvezető id. **Eötvös Gusztáv**. Az ülés tárgyát az apaállatok megvizsgálása, az utak és kopár területek befásítása képezte. Az ülés délelőtti féltenegy órára véget ért.

— **(Rekvium.)** Ma délelőtti 10 órakor tartotta a pécsi püspöki jogliceum igazgatósága, élte tavaszán elhunyt **Musch Lajos**, joghallgató lelkiüdvéért az ünnepélyes gyász isteni tiszteletet, melyet **Késmárky István** dr. jogtanár mondott. A gyászmisén megjelent a tanári kar s a jogliceum polgársága teljes számban. A kóruson a jogász dalárda énekelt gyászzénekeket.

— **(A berkesdi jegyző fegyelmi ügye.)** A baranyavármegyei fegyelmi választmány tegnap délután három órakor ülést tartott báró **Fejérváry Imre** főispán elnökléte alatt. Az ülés tárgyát **Radványi József** berkesdi felfüggesztett községi jegyző fegyelmi ügye képezte. Öt órai szakadatlan tanácskozás után esti nyolc órakor ért véget a fegyelmi választmány ülése, mely az összes iratokat a büntető törvényszékhez áttétetni rendelte, s a büntető törvényszék ítéletének meghozataláig a további fegyelmi eljárást felfüggesztette.

— **(Halálozás.)** **Weiler Gusztáv**, pécsi lakos, vasárnap éjjel hatvannégy éves ko-

rában elhunyt. Temetése holnap, folyó hó huszonhetedikén délelőtti féltenegy órakor lesz a siklósi országút 11. számú gyászházból az izraelita temetőbe.

— **(Lövöldöző legények.)** Az egyik szomszédos községben vasárnap este a nagykorcsmában mulattak rendes szokás szerint a legények, nem törődve azzal, hogy már bőjt van, hiszen a falusi nép is kezd már felvilágosulni. (?) Muzsikaszóra ittak s olyan jó kedvük lett, hogy a többek között **Mulics Tuno** egy ócska revolvert rántott elő s abból két-három lövést tett a levegőbe. Példáját még vagy két legény utánozta, de ezek már kárt is csináltak, a mennyiben kilődöztek a korcsma ablakait. Csak nagy nehezen lehetett a legények jó kedvét megfékezni s ezer szerencse, hogy emberben kárt nem tettek. A korcsmáros különben a lövöldöző legények ellen megtette a feljelentést.

— **(Hirtelen halál.)** Mint értesülünk **Horváth István** keszűi lakos, egy hetven éves gazdálkodó, tegnap este a kutra ment, hogy vizet merítsen, mikor hirtelen elszedült, összerogyott és néhány perc múlva meghalt. Valószínű, hogy az öreg embert agyszélhűdés érte, a mit különben az orvosi vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(Hering-lakoma.)** Március 2-án (szombaton) a **»Petőfi«**-hez címzett vendéglőben (Malom-u. 15.) táncdal egybekötött nagy hering lakomát rendez **Szabó Sándor**, vendéglős. Jó zenéről, kitűnő borokról és jó ételekről gondoskodva lesz. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Szerelmes juhászlegény.)** Ki ne ismerné **Petőfi** ama bájos versét, melyben a juhászlegény szerelmi elkeseredésének megnyilatkozását e szavakkal festi: **»Elkeseredésben mi telhetett tőle? . . . Nagyot ütött botjával a szamar fejére!«** . . . **Szavodi Péter** is juhászlegény s hozzá családott szerelmes. A Bözsikéje rutul megcsalta, más legényt választott szeretőjének. E miatt **Szavodi Péter**, mint jól nevelt juhászlegényhez illik, elkeseredett. Ő bizonyára nem ismeri **Petőfi** fent idézett sorait. Ellenkező esetben igyekezett volna méltó lenni ahhoz a juhászhoz s talán róla is irtak volna egy verset. Ő boszút forralt a csábító legény ellen, a ki az ő Bözsikéjét elütötte a kezéről. Tegnap hajnalban megleste **Rámás Jóskát**, az ő riválisát s botjával akkora ütést mért annak fejére, hogy az élettelenül rogyott össze. Néhány perc múlva az arrajárók megtalálták s magához térítették az elalélt legényt, a ki határozottan **Szavodi Péter** terben ismerte fel megtámadóját, a kit azonnal le is tartóztattak.

— **(Csak titokban . . .)** A felsővámház utca lakosait egy pikáns természetű eset foglalkoztatja, melynek szereplői: két férj és egy feleség. A második feleség nem vett részt a kalandban, hanem csak a háttérben szerepelt, mint passziva. Az eset különben a következő: X. ur, kinek neje és gyermekei vannak, már rég idő óta gyöngéd viszonyt folytatott J. ur feleségével. A pásztor órákat mi sem zavarta meg péntek estig. Ekkor azonban a jogaiban megsértett férjnek tudomására jutott neje bűnös viszonya, mlért is kérdőre vonta X. urat. Erre a szerető és a férj között heves vita támadt, minek az lett a vége, hogy mindketten véres fővel hagyták el a bűnös asszonyka lakosztályát. Hogy, hogyan, az ügy a rendőrség elé került. Itt az ügyeletes rendőrtiszt felvette az esetet, J. urat, ki súlyosan meg volt sérülve a füle tövében, az orvoshoz küldte, X. urat pedig panaszával reggelre a hivatalhoz utasítván, szintén elbocsátotta. A két vetélytárs, a pajta utcában megint összekerülvén, folytatta az atakot és pedig oly hevesen, hogy ismételten a rendőrségre kerültek, honnan ujólag megint szabadon bocsátották mindkettőt.

— **(Öngyilkos segédjegyző.)** Keszthelyi levelezőnk írja, hogy a gelsei iparos ifjak táncmulatságot tartottak, a melyen **Skopec József**, orosztanyi segédjegyző oly heves szerelemre lobbant egy jelenlevő hölgy iránt, hogy nyomban megkérte a kezét. A mikor pedig megtudta, hogy az már menyasszony, rögtön táviratozott Miskolcon lakó atyjának, hogy azonnal jöjjön a temetésére. mert ő még az éjjel kioltja az életét. Azután hazament és mellbe lötte magát, a golyó azonban nem ölte meg s most élet halál közt lebeg.

— **(Megverte az édes apját.)** Alaposan megfedkezett a napokban — mint értesülünk — **Módos János** mohácsi lakos, a köteles fiu szeretetről, amennyiben kezét emelt saját édes apjára. Akként történt a dolog, hogy öreg **Módos János** több ismerősével betért a dunaparti **»Háromfejse«** korcsmába, hova nem sokára bejött a fiu is, ki beléptekor rárivalt az édes apjára:

— Már megint iszik kend, vén korhely!

Az öreg sem maradt erre adós a válaszal, hanem ki akarta kergetni a korcsmából fiát, ez azonban széket fogott s azzal ütött az apja felé. Az ütés szerencsére csak a karját érte az ötvenéves embernek s így komolyabb baja nem lett, míg a gyermeki kötelességeről megfedkezett fiut feljelentették a bíróságnál.

— **(Veszélyes esés.)** **Marta Rózsa** mosónő, ma reggel a padlásán járt rubakért. A mint egy nagy kosár ruhával a lépcsőn lefelé jött, egyik lába megcsuszott s a mosónő a lépcső kilenc-tíz fokán keresztül leest s pedig oly szerencsétlenül, hogy a jobb lábát kitörte lábszárcsontban, jobb karját meg kézcsuklóban kifecamította, azonkívül még fején s testének egyéb részén súlyos sérüléseket szenvedett. Esméletlenül terült el a földön. Szerencsére a házbeliek rögtön észrevették s orvost hívtak hozzája.

— **(Eltűnt lovak.)** **Sámson József** tehetős gazdaember ma reggel arra ébredt fel, hogy üres az istállója, melyben állandóan négy darab szép lovat tartott. Ismeretlen tettesek, kik után a feljelentés folytán a nyomozást már a legszélesebb körben folytatni tették, az éj leple alatt a legnagyobb csendben s a legnagyobb óvatossággal hajtották el a lovakat úgy, hogy még a legkisebb jelet sem hagyták hátra, melyből vagy személyükre, vagy arra lehetne következtetni, hogy a négy értékes lovat mely irányban hajtották el.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettyei forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége folyó hó 26-án reggel 1700 köbméter.

— **(Tolvaj a fászkamrában.)** **Leimnitzer István** budai külvárosi cipésmester panaszt emelt ma délelőtti a rendőrségnél, hogy fászkamrájából már huzamosabb idő óta lopja valaki a tüzelőanyagot. Ezt elkerülendő, a cipész ugynevezett **»Wertheim«** fele lakatot tett a fászkamrájára, de ma reggelre ezt is lefeszítette valaki, aki ismét alaposan belenyalábolt a fába. A panasz folytán a rendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen fatolvaj ellen.

— **(Elvesztette a pénzt.)** Dacára annak, hogy a szegény embereknek, különösen ilyenkor télviz idején, kétszeres értéke van minden fillérnek, mégis elég nagy a szerencsétleneknek száma, kik nem tudnak ellent állni az alkohol csábításának s aztan berugott fejük, szinte erőszakosan rabolják meg önmaguk s többnyire családjaiktól is a betevő falatot. Így járt tegnap **Russmann József** favágó is, ki nehéz fáradságos munkájával estig négy koronát keresett, melyből neki és család-

jának néhány napi elelmet kellett volna biztosítani. A favágó aztán hazafelé menet betért egyik buzaéri korcsmába, hol a pálinkától csakhamar berugott s bár — mint mondja — csak ötven fillért költött, minden pénzt elvesztette. Ma reggel aztán panaszt tett az esetről a rendőrségnél, mely most az iránt indított vizsgálatot, vajjon a favágó úgy vesztette-e el a pénzt, vagy pedig részegségben meglopta valaki.

— **(Baleset munka közben.)**

Könnyen végzetessé válhatott baleset érte tegnap Klein József, somogyi munkásnébert, ki otthon azzal volt elfoglalva, hogy kőszent akart apróra törni. E munkája közben nagyon közel talált hajolni a szénhez, mely az erős kalapácsütések alatt szétment, de egy nagyobb darab szén oly erővel ütődött a munkás homiókához, hogy az eszméletlenül rogyott össze, s koponyacsont repedést szenvedett. A súlyosan sérült munkást beszállítják a kórházba.

— **(A kik a nádat megdézsmálták.)** Graf Adolf baranya-baáni lakos nádasából ismeretlen tolvajok apránként 700 kéve nádat loptak el 120 korona értékben. A csendőrségnek végül sikerült a tolvajokat Ivánovics Mark, Mihájlovics Tódor, Mihájlovics Sándor és Mihájlovics Stánko kistaludi cigányok személyében elfogni, kiket bekisértek a pécsi ügyészség fogházába.

— **(Megverték az országuton.)**

Macsfain Jócó dárdai lakos egy kocsiával haladt a dárdai országuton hazafelé. Vele szemközt üres kocsin jöttek Wilhelm Pál és Gross János laskafalui lakosok. Mivel Macsfain terhes kocsijával nem akart előlük kitérni, leugrottak kocsijukról, lerántották kocsijáról Macsfain Jócót s annyira elverték, hogy 20 nap alatt gyógyuló testi sértést szenvedett. Az ügy a dárdai kir. járásbíróhoz került.

— **(Tamadás az utcán.)** Egyed

Antal kisköszegi lakos éjjel a korcsmából hazafelé tartván, az utcán két ismeretlen egyén megtámadta, össze-vissza szurkálta és megverte őt. A csendőrség az ismeretlen tettest csakhamar kinyomozta, még pedig Ivics Antal és Kolutác György kisköszegi lakosok személyében. Az ügyet feljelentették a dárdai kir. járásbírósnak.

— **(Talált gyermekhulla.)** A mohácsi hajóállomáshoz közel — mint értesülünk — a napokban egy már feloszlásnak indult gyermekhullat fogtak ki a Duna zajló jegeből. A hulla egy körülbelül nyolc- kilenc éves leánygyermek hullája, melyet beszállítottak a mohácsi temető halottasházába s megtették a szükséges intézkedéseket is az agnosztálás iránt.

— **(A ki tilosban vadász.)** A hársági sűrű melynél, hóval takart téli csöndjét tegnap néhány puskalövés zavarta meg, melyeknek echoja messze elhangzott s figyelmeztette az országuton járó hatóság embereinek őrzését is, kik nyomban elindultak a lövések irányában. Az erdő tisztásán aztán rá is akadtak egy puskás emberre, ki éppen egy természetes nyulat gyömöszölt vadásztáskájába. Ez eivége csak szép dolog egy vadászbembertől s mindössze csak annyi volt a dologban a hiba, hogy a vadászembernek nem volt vadászati engedélye. A tilosban lövöldözőt feljelentették a hatóságnál.

— **(Életmentés tűzveszedelemből.)** Alföldi Imre és neje mohácsi lakosok eltávoztván a réten levő, magánosan álló ná-

detős viskójukból, két — egyik hat, a másik három éves — gyermeküket egyedül hagyták otthon. A gyermekek játékközben a tüzhelyen égő parázsra kukoricaszárakat dobtak, a melyek csakhamar lobot vetettek és ettől rövid idő alatt lángba borult a viskó nádteteje. A nagyobbik gyermek kiszaladt és föltámasztta a legközelebbi szomszédot, Tunkovics Józsefet. De mire az odaért, már az egész viskó lángba borult, be sem lehetett már hatolni, pedig belülről a benrekedt kisebbik gyermek jajgatása rémségesen hallatszott ki. Tunkovics csakhamar föltalálta magát, fejszével keresztül vágta a viskó sövényfalát és kihuzta a lángok közül a már égési sebeket szenvedett gyermeket. Az egész viskó a benne volt ingóságokkal együtt a lángok martaléka lett.

— **(Leégett patakmalom.)** Walzer György olasz lakos és patakmalom-tulajdonos malma egyik belső helyiségének sarkában kukoricacsutkákból tüzet rakott. Később eltávozt a helységről a nélkül, hogy a tüzet eloltotta volna. A tüzutóbb széthullott, minek következtében a padló kigyuladt, majd pedig lángba borult az egész malom, mely teljesen el is hamvadt. A kár 3800 korona, mely azonban nagyobbára megtérül, mert a malom 3200 koronára volt biztosítva.

— **(Kedélyes szomszédok.)** A gyakorlott olvasó már bizonyára sejti, hogy szomszédokról lévén szó, aighanem ismét civakodásról beszél a krónika, mely ha nem is számol be mindig véres verekedésekről, mégis rendszerint a szomszédokkal kapcsolatban oly dolgokat árul el, melyeknek folytatása többnyire a bíróság előtt játszódik le. Ilyen történet a napokban az egyik szomszédos községben, hol két egymásra haragos szomszéd a nyílt utcán számolt le egymással. Először csak úgy hangos szóval, de aztán már keményebben fogták a dolgot, míg végre az erősebb a gyöngébbet beletaszította a meszes gödörbe, melyben éppen oltott mész volt. A mészbe esett szomszéd nem csekély égési sebeket szenvedett, melyek miatt feljelentette súlyos testi sértés címén szomszédját a bíróságnak.

— **(Fényképészeti műterem.)**

Marton István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a Ferenciek utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. Marton kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekkivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(A városi fegyelmi választmány)** ma délután három órakor ülést tartott a polgármesteri tanácssteremben báró Fejérváry Imre főispán elnöklété alatt. Az ülésen megjelentek Dragonescu Dömjén m. kir. pénzügyigazgató, Salamon József kir. tan., tanfelügyelő, Egrý József ügyvéd, Krasznay Mihály, Fekete Mihály tiszti főügyész. Az előadói tisztelet Tichy Ferenc dr. városi jegyző, a jegyzői tisztelet Csizmadia Géza aljegyző teljesítette. A fegyelmi választmány tárgyalás alá vette Mocsáry Gyula kórházi irnok, Ódor Gyula kórházi gondnok és Bonc Ferenc mérték-hitelesítő felügyelő fegyelmi ügyét. A választmány az előadói javaslatok alapján Mocsáry Gyulát hivatalvesztésre ítélte, Bonc Ferenc és Ódor Gyulát pedig felmentette s ellenük a további eljárást beszüntette.

— **(A „Chevra Kadisach“)** ma délután fél négy órakor nagy gyűlést tartott az izr. hitközségi iskola disztermében Cs. Schapringner Gusztáv elnöklété alatt. Az ülés mindenek előtt tudomásul vette, a vasárnap megtartott tisztikar választás eredményét, me-

lyet lapunk tegnap esti számában már közöltünk. Ezután felolvasták az évi jelentést és a zárszámadásokat. Végül bejelentette Spitzer Lajos főgondnok, hogy az izraelita hitközség a maga temetőjét az esetre is fenntartani szándékozik, ha az új központi temető létesül is. Ez esetben azonban a hitközség tulajdonát képező temetőt berkerítették. A nagygyűlés ezt a bejelentést is helyeslőleg tudomásul vette s délután félöt órakor a templomba vonult, hol Perls Ármán főrabbi Mózes halálának évfordulója alkalmából emlékbeszédet mondott.

— **(Édes a boszu.)** Bármily nemtelen indulat is a boszu, mégis kisebb-nagyobb adagban mintegy az emberi szívből letébe van helyezve. Nem az a hiba, hogy meg van bennünk ez a rút érzelem, hanem az a csunya, az a megrovando, ha nem tudjuk elnyomni, vagy legalább is nem tudjuk megfékezni ezt az indulatot, a mely vakká teszi az embert. Ilyen boszunak az áldozata lett Hensteier János, napszámos, a ki ma ismeretlen tettest jelentett fel a rendőrségen. Ez az ismeretlen tettes ugyanis tegnap este tizenegy óra tájban beverte egy-egy hatalmas fejszeapással lakásának két ablakát s mire az ablakhoz ugrott, a tettes futólépésben menekült. Nem ismerte fel, csak gyanuja van. Egyik régi ismerősére gyanakszik, a ki — mint vette észre — már régi idő óta ellenséges indulattal viseltetik iránta azért, mert egy munkára ketten pályáztván őt fogadták fel s nem a mostani tettest. A nyitott ablakon a hűvös éjjeli lég behatolt egész éjén át s Hensteier egész családja jól meghűt. A nyomozást megindították.

A „Turul“ cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy a **cigaretta egyszer meggyújtva, minden szívás nélkül is egyenletesen végig ég,** teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécsett

Engel Lajos utóda

könyv és papírkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb **7** korona
5000 „ **15** „

Művészet, irodalom.

○ **Lili.** Ez idén már vagy kétszer adták ezt a bájos operettet s tegnap megismélték Kapossy Józsaival a címszerepben. S nagyon kedves volt Lili, a naiv kis lány, elbájoló mint asszony s szerelmet ébresztő, végül szigorú nagymama. Élénken s nagy sikkel játszotta meg a szerepet. A szép, a fülbemászó dallamokat oly gyönyörűen énekelte el, hogy minden számát megújráztatták. Szépen csengett a hangja s tiszta volt az. Különösen ki kell emelnünk az első felvonásbeli tüzér-dalt, melyet a közönség tüntetően megtapsolt. Érzéssel énekel s az érzelem különféle árnyalatait hangjával ügyesen festi s így az ő éneke nemcsak a fülnek tetszik, hanem utat tör magának a szívekig. Játéka sem sablonos, bizonyos eredetiség jellemzi azt. A közönség nagyon sokat tapsolt a vendégművésznőnek.

Mezey Andor volt ismét a tűzér. Ezen alakítása egyike legjobb szerepeinek. Tegnap is remekül megjátszotta s megénekelte. A többi szereplőről is elismeréssel emlékezhetünk csak meg. Az előadás általában igen jó volt. Közönség persze nagyon csekély számmal volt, mint hétköznapokon mostanában szokott is lenni. Lethargiában szenved-e közönségünk, vagy hiányzik a pénz? Tán mindakettő együttvéve okozza ezt a bántó részvétlenséget. Ezek a mostani operett-előadások igen jók, úgy szólván jobbakat nem is kívánhatunk, bizony megérdemelné minden egyes e körbe tartozó operett, hogy ha nem is zsúfolt ház, de legalább meglehetősen publikum nézze végig. (C.)

Törvénykezés.

§ **Elítelt rágalmazó.** Pécsváradról írják lapunknak: *Latinsits* József, pécsváradai cipész és harangozó azt a hirt terjesztette papjáról, hogy hivat megcsalja a misepénzzel, eldugta elődjének árpaszalmáját, hogy azt magáé gyanánt eladhassa; vastag ostyákat süttet, hogy többet zabálhasson, miért is mult szombaton a pécsváradai járásbíróhoz elé idéztetvén, feleségével együtt rágalmazásért a b. t. kt 258. §-a alapján vétkesnek mondatott ki s 50 korona pénzbüntetésre ítéltetett. — Ezt ki sem heveri, feleségét rágalmazásért máris bejelentette a tanító s valószínű, hogy *Klein* Vilmos pécsi orgonaépítő is hasonlóan feljeleníti, ki egy hétig náluk lakván, oly barátságot kötöttek, hogy egy este seprűvel akarta kizavarni, mely azonban alighanem visszafelé sült el, mert az asszony beteg.

Tanügy.

(**A tanárok köszönete.** *Boda* Vilmost, Szegzárd orsz. képviselőjét azért a beszédért, melyet a minap a közoktatásügyi költségvetés tárgyalása alkalmából mondott, a kassai állami polgári iskola és a győri főreáliskola tanári kara táviratilag üdvözölte, köszönetet mondván neki felszólásáért.)

(**Nyugalmazott tanító.** A m. kir. valóság és közoktatásügyi miniszter *Borbély* János kun szent mártoni tanítót évi hétszáznyolcvan korona nyugdíj illetményével nyugdíjazta.)

Közgazdaság.

□ **Méhészet hazánkban.** A földművelési miniszteriumban már elkészült a mult esztendőnek a méhészetre vonatkozó statisztikája. E szerint mozgó keretű kaptárakban 210.245, közönséges kópükben 439.309, összesen 649 ezer 554 méhcsalád van az országban. (Gyapardás 4997 méhcsalád). A méztermelés kitett a mult évben 32.477 és fél métermazsát, melyet 2.728.118 koronán értékesítettek. Külföldre mindössze 46.950 kilogrammot szállítottak, mit megokolni lehet azzal, hogy a tavalyi év éppen nem volt szerencsés.

□ **Jutalom a községi népkönyvtárak kezelőinek.** Többször volt már alkalmunk megemlékezni arról az igazán gavalléros bökésügről, melylyel *Darányi* Ignác földművelésügyi miniszter a községi népkönyvtárak létesítését előmozdítja. Akarhány ily népkönyvtár alakult, mindegyiknek több száz kötet hasznos gazdasági és kitűnő szépirodalmi művet utalványozott, sőt még könyvszekrényre is adott pénzt. Kétségtelen, hogy ez az eljárás a legnagyobb mértékben képes megkedveltetni a néppel a könyvtár és az olvasgatás ügyét, a mire nagy szükség van. Nem feledkezik meg a népkönyvtárak kezelőiről sem és ezek szá-

mára 1 drb. 200 koronás, 2 drb. 100 koronás és 35 drb. 50 koronás segélyt létesített. Igazán humanus gondoskodás ez a népkönyvtárak derek kezelőiről, melynek üdvös hatását a népkönyvtárak is érezni fogják.

Folyószám 147. Idénybérlet 147. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, február 27-én:

Citerás.

Operette 3 felvonásban.

Személyek:

Kukurilló kormányzó	Németh János
Kukurilla neje	Nagy Vilma
Kukurilli	Szekula Sárika
Pablo	Mezey Andor
Rozetta	Kapossi Józsa
Rikardó	Kozma Pista
Arlszto	Füredy G.

Holnap, csütörtökön, február 28-án:

A kis alamuszi.

Bokor József operettjeje.

Péntek: Viceadmirális.

Szombat: Viceadmirális.

Országgyűlés

A képviselőház ülése február 26-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Percel* Dezső elnökölt. *Olay* Lajos a napirend előtt helyreigazította tegnapi megjegyzését *Ugron* Gáborról, kit sérteni nem akart. A művészet nevében kéri *Hock* Jánost, hogy a Szalon elnöki állásáról mondjon le.

Hock János kijelenti, hogy nem mond le s folytatja működését.

Vései József hibáztatja, hogy a művészeti egyesületek ügyét ide hozták. A művészi forrongást üdvösnek tartja. *Pichler* Győző megsértette a vendégjogot. *Mourey* Gabrielnek különben elégtételt adott a sajtó s megadta a parlament is. A miniszter iránti bizalomból a tételt elfogadja.

Pichler Győző megjegyzése után *Bersevicy* Albert szintén sajnálja *Mourey* megtámadtatását; de védi a művészetet, kikkel szemben *Hock* Jánosnak nincs igaza. *Hock* nem úgy cselekedett, a mint beszélt; szeretetről szónokolt s gyűlölettel cselekedett. A gyűlölet most visszacsapott. A békét óhajtja.

Hock János kifejenti, hogy csupán a klikkrendszer ellen küzdött.

Vlassics Gyula kultuszminiszter sajnálja, hogy az egyesületek ügyét ide hozták. A parlamenten kívül is kell lenni közvéleménynek. A művészet a társadalmi közvéleményre tartozik. Az állam a művészetet kellőleg támogatja. A művészeti szempontok kidomborítására az iskolákban nagy súlyt fektet.

Ezután a tételt elfogadták.

TÁVIRATOK.

— **Kirabolt magánzó.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milanoból jelentik a budapesti rendőrségnek, hogy az éjjel *Bonacassa* Lajos, dugdag magánzótól ismeretlen tettesek nagymennyiségű pénzt és értékpapírt elraboltak.

— **Bucsuzás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Vértessy* Sándortól, a budapesti kir. ítélőtábla nyugalombavonuló elnökétől a tábla teljes ülése meghatóan elbucsuzott. *Sárkány* alelnök mel-

tatta a nyugalomba vonuló elnök működését és érdemeit.

— **A reichsrath ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A reichsrathnak délben megkezdett ülése délután két óráig nyugodtan folyt. A cseh interpellációkat olvasták fel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Chief-Office 48, Brixon-Road, London, SW.

Thierry A. gyógyszerész
vértképző és tápláló, valódi
Hämatin-pasztillái

a legmegbízhatóbb szer a vérszegénység, sápkor és ennek következtében bekövetkező betegségeknek. Ezen könnyen emészthető pasztillák használásával elkerülhető a gyomoridegeket fölzgató, bódító, nehéz vasborok használása. Minden dobozon rajta kell a készítő nevének lenni. 1 doboz franco postaküldéssel 4 korona. Az összeg előleges beküldése után azonnal küldi

Thierry A. balzsam-gyára
Pregrada, Rohits-Sauerbrunn mellett.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó, ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

A gazda gondja

a jó vetőmag, mely **megbízható, arankamentes** minőségben legolcsóbban

Spitzer Jakabnál Pécsett,
Pálya-utca 3. szám

kapható, ki **vöröshere, luzerna, vetőbüköny, répa, baltacim, mohar, fű** stb. magvait közvetlen a termelőktől szerzi be s ezáltal

régi, vagy amerikai mag
ki van zárva!

